

- b) tuki energiatehokkaille paikallisille lämmitys-/jäähdytysverkoille
- c) tuki lämmön/kylmän varastointilaitoksille
- d) tuki CHP-sähkön tuotannolle olemassa olevissa erittäin tehokkaissa kaasukäyttöisissä CHP-laitoksissa kaukolämmön tuotantoalalla ja
- e) alennettu CHP-maksu vedyntuottajille

merkitsevät KWKG 2020:ssa tarkoitettua valtiontukea, ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen. Kantaja katsoo, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen tulkittessaan ja soveltaessaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska se on katsonut, että yritykset, joita ilmoitettu toimenpide koski, saivat valtioiden myöntämiä tai valtion varoista myönnettyjä tukia. Kantaja esittää tältä osin ensinnäkin, että komissio on virheellisesti olettanut, että se, että lisämaksu on veronkaltainen, merkitsee itsessään sitä, että kerätyt varat ovat luonteeltaan SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja valtion varoja. Kantaja väittää toiseksi, että komissio on tehnyt virheen, kun se on katsonut, että yhdistetystä lämmön- ja sähköntuotannon ylläpidosta, modernisoinnista ja laajentamisesta annetun vuoden 2020 lain (Gesetz für die Erhaltung, die Modernisierung und den Ausbau der Kraft-Wärme-Kopplung 2020, KWKG) mukainen CHP-maksu (KWKG-Umlage) merkitsee tosiasiaassa veroa unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla. Kolmanneksi kantaja esittää, että komissio on tehnyt virheen olettaessaan, että välitysjärjestelmäoperaattoreiden saamat varat olivat julkisessa valvonnassa ja siten valtion käytettävissä.

Kanne 9.7.2021 – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale v. SRB

(Asia T-412/21)

(2021/C 368/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Norddeutsche Landesbank – Girozentrale (Hannover, Saksa) (edustajat: asianajajat D. Flore ja J. Seitz)

Vastaaja: Yhteinen kriisinhallintaneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan vastaajan 14.4.2021 tekemän päätöksen (numero SRB/ES/2021/22) siihen liittyvine liitteineen, erityisesti liitteen I, joka koskee yhdenmukaistetuissa liitteissä kaikkien niiden laitosten, jotka ovat vuodelta 2021 etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien laskelman kohteena, osalta (laitos laitokselta) erikseen esitettyjä laskelman tuloksia, siltä osin kuin niillä kulloinkin on merkitystä kantajan kannalta ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi vedotaan seuraaviin kanneperusteisiin.

1) Ensimmäinen kanneperuste: Kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaaminen

— Vastaaja on jättänyt kuulematta kantajaa ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä ja rikkonut siten Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan 1 kohtaa ja 2 kohdan a alakohtaa

- 2) Toinen kanneperuste: Menettelysääntöjen noudattamatta jättäminen
- Riidanalainen päätös on pätemätön, koska sitä annettaessa on jätetty noudattamatta perusoikeuskirjan 41 artiklasta ja SEUT 298 artiklan yleisistä oikeusperiaatteista ja vastaajan työjärjestyksestä seuraavia yleisiä menettelyvaatimuksia.
- 3) Kolmas kanneperuste: Riidanalaisen päätöksen puutteellinen perusteleminen
- Vastoin SEUT 296 artiklaa, riidanalainen päätös ei sisällä riittäviä perusteluita; erityisesti siitä puuttuvat nyt käsiteltävää asiaa koskevat perustelut eikä siinä ole esitetty olennaisia perusteluita suhteellisuuden ja harkinnan osalta.
 - Vuotuisen rahoitusosuuden laskenta ei ole ymmärrettävä erityisesti sen takia, että siinä on käytetty epäyhtenäisiä käsitteitä eikä tärkeitä välivaiheita ole kuvattu.
- 4) Neljäs kanneperuste: Tehokasta oikeussuojaa koskevan perusoikeuden loukkaaminen siksi, että riidanalaisesta päätöstä ei voida saattaa uudelleen tarkasteltavaksi
- Kantajan on vaikeaa saattaa riidanalainen päätös tuomioistuimen tutkittavaksi, koska sen perustelut ovat puutteellisia.
 - Vastaaja loukkaa tältä osin erityisesti kontradiktorisen menettelyn periaatetta, jonka mukaan osapuolten on voitava käsitellä kontradiktorisesti sekä niitä tosiseikkoja että myös oikeudellisia seikkoja, jotka ovat menettelyn lopputuloksen kannalta ratkaisevia.
- 5) Viides kanneperuste: IPS (Institutional Protection Scheme)-indikaattorin käyttämisellä loukataan ylemmänasteista oikeussääntöä
- IPS-indikaattorin soveltamisessa ei ollut ymmärretty oikein sen merkitystä, että kantaja on jäsenenä Sparkassen-Finanzgruppen laitosten suojajärjestelmässä.
 - Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63⁽¹⁾ 6 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaan vastaajan olisi pitänyt ottaa huomioon myös kyseisen laitoksen kriisinratkaisuun joutuminen ja siten siitä seuraavan yhteisen kriisinratkaisurahaston käytön vähäinen todennäköisyys sekä suhteellisuusperiaate.
- 6) Kuudes kanneperuste: MREL:n (Minimum Requirements for own funds and Eligible Liabilities) huomioon ottamatta jättämisellä riskipilarin "riskialttius" yhteydessä rikotaan delegoitua asetusta (EU) 2015/63
- Vastaajan olisi pitänyt delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ottaa huomioon kantajan keskimääräistä suurempi 67,7 prosentin MREL-suhde, joka ylitti reilusti yhteisen kriisinratkaisuneuvoston vahvistaman 8 prosentin vähimmäissuhteen.
- 7) Seitsemäs kanneperuste: Riskikorjauksen kertoimen soveltamisella rikotaan delegoitua asetusta (EU) 2015/63, jota on tulkittava ylemmänasteisen oikeussäännön valossa
- Vastaajan olisi pitänyt riskikorjauksen kerrointa vahvistaessaan ottaa huomioon kantajan kaatumisen vähäinen todennäköisyys ja sen keskimääräistä suurempi MREL-suhde riskiprofiiliin nojautumista koskevan velvollisuuden ja perusoikeuskirjan 16 artiklassa vahvistetun elinkeinovapautta koskevan perusoikeuden mukaisesti.
- 8) Kahdeksas kanneperuste: (toissijaisesti): Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisella alakohdalla rikotaan ylemmänasteista oikeussääntöä
- Koska delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa säädetään IPS-indikaattorin suhteuttamisesta, tällä säännöksellä loukataan perusoikeuskirjan 20 artiklan yhdenvertaisuutta koskevaa yleisperiaatetta ja suhteellisuusperiaatetta, koska laitoksia, jotka kuuluvat samaan laitosten suojajärjestelmään ja joiden kaatumistodennäköisyys on näin ollen sama, voidaan kohdella eri tavalla.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetusta (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).